

JOHAN JACOBSEN-FILMEN

MIN KONE ER USKYLDIG

BODIL KJER POUL REICHHARDT

Gunnar Lauring Karin Nellemose

*Et lystspil om livet -
som det **ikke** bør leves*

Manuskript: ARVID MÜLLER

13.4.50

Min kone er uskyldig

<i>Manuskript</i>	ARVID MÜLLER
<i>Musik</i>	Kai Normann Andersen Kai Møller
<i>Fotografi</i>	Rudolf Frederiksen Karl Andersson
<i>Kjoler</i>	Holger Blom
<i>Flyveoptagelser</i>	Ingolf Boisen
<i>Dekorationer</i>	Asger Jerrild
<i>Tone</i>	Bent Høyer
<i>Klip</i>	Marie Eilersen Annelise Hovmand

Produktion og iscenesættelse:
JOHAN JACOBSEN

I hovedrollerne:

BODIL KJER - POUL REICHHARDT
GUNNAR LAURING - KARIN NELLEMOSE
CARL STRUVE - SOSSËN SJELDERUP
NILS REINHARDT CHRISTENSEN - PREBEN MAHRT
SVEND BILLE - KNUD HEGLUND
BJARNE FORCHHAMMER - HELGA FRIER
HENRY NIELSEN - AAGE WINTHÉR-JØRGENSEN m. fl.

Optaget på A/S Filmsatelieret ASA. Distribution: A/S ASA Filmudlejning

Program og plakat: Asger Jerrild

EN TIDLIG FORMIDDAG i det tidlige forår opdager den unge, charmerende arkitekt, *Frederik Lund*, at han har overtrukket sin konto i banken i en så uhyrlig grad og behandlet betroede midler så letsindigt, at hans billede på avisernes forsider vil være uundgåelig, hvis der ikke sker et mirakel. Et hurtigt sammenkaldt champagne-gilde med en hovedrig direktør som det eventuelle frelsende midtpunkt gi'er ikke det forventede resultat, og brødebetyngtet

må Frederik sætte sin yndige men uvidende kone, *Betty*, ind i sin fortvivlede økonomiske situation.

At den allersidste redningsplanke, Frederiks velhavende tvillingbror *Carl*, som er bosat i Chile og som pr. telegram har truet med et besøg - nu med et nyt telegram beklager at måtte udsætte visitten på ubestemt tid, gør det hele omkring Frederik mere end faretruende.

En løst henkastet bemærkning fra Betty om, at „bare du var død, så kunne du få din livsforsikring på 200,000 udbetalt“, sætter fart i Frederiks fantasi, og han overtaler sin kone til at gå med på planen.

Samme morgen sender Frederik en tom motorbåd med sin jakke ud på Øresund og forsvinder selv langt bort op i det yderste Norge.

Betty - i sort - får de 200,000 udbetalt og redder - assisteret af husets ven, landsretssagfører *Herbert Thorsen* - sin „afdøde“ gemal fra falitten.

Og oppe ved en blafrende nord-norsk hotel-kamin sidder Frederik - indlogeret som „Dr. Petersen“ - og får ejendommelige hallucinationer ved at betragte den norsk-amerikanske isskabskonge *Moseby's* unge henrivende hustru intime flirt med en skilærer.

Sæt nu Betty og landsretssagfører Thorsen fordriver tiden på samme måde!! Den aldrende isskabskonge betror ydermere den beklemt „afdøde“, at når man ikke har sin kone i nærheden, ved man aldrig, hvordan hun står på ski.

Jaget af jalousi flyver Frederik til Antwerpen, ekviperer sig „sydamerikansk“, anlægger et lille overskæg, giver sit sprog en antydning af akcent og vender tilbage til Betty som broder Carl fra Chile.

Han har øjnene med sig i de påfølgende dage. Hvad laver Thorsen og Betty?? Stik imod alle beregninger spiller en smuk yngre Dame, *Louise Born*, og hendes forlovede et par kort ud, der bringer forvirring i billedet.

Betty konstaterer pludselig, at Frederiks ægteskabelige sti måske har haft et par små krogveje. Er det kun Betty, der har opfattet harmonien mellem hende og Frederik som 100%? „Broder Carl fra Chile“ forsøger på alle måder at overbevise hende om, at der kun eksisterede een for Frederik, — nemlig Betty!

Men Betty tvivler. Hvad skal Betty andet? For hvordan kan Carl fra det fjerne Chile garantere hende for Frederiks meriter her på den anden side kloden?

Hvor ser hun dog yndig ud, med tårer i øjnene, synes „Carl“. Han får ligefrem lyst til at trøste hende — næsten lidt mere end man egentlig kan som „bror“ til sin „afdøde“ bror. Det lader Betty ham også forstå — til hans trods alt store tilfredshed. Så arriverer der pludselig bag om „Carls“ ryg et lille telegram, der for anden gang stik mod alle beregninger bringer forvirring i billedet.

Det har bl. a. til følge, at Betty nu ikke mere ser noget synderligt

forkert i at flirte med Frederiks bror. „Carl“ kæmper en fortvivlet kamp med sig selv. Skal han afsløre sig overfor Betty? Han foretrækker dog — tvunget af sin længsel efter sin bedårende kone — at lade hende løbe linen ud og ruller persiennen ned.

Samtidig vikler den flotte landsretssagfører Thorsen sig ind i isskabskongen Mosebys privatliv og har svært ved at vikle sig ud igen.

Og — eller rettere — *men* næste morgen kommer der en person, der *tildels* redder den letsindige arkitekt Frederik Lund ud af hans økonomiske og pludseligt opståede ægteskabelige knibe.

